

საქართველოს კანონის პროექტი
ბიოლოგიური აგროწარმოების განხორციელების შესახებ

ეს კანონი აწესრიგებს საქართველოში ბიოლოგიური სოფლის მეურნეობის გაძლიერების წესებს, ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქციის წარმოებას, რეალიზაციას, აგრეთვე, მასთან დაკავშირებულ სხვა ურთიერთობებს.

თავი I ზოგადი დებულებები

მუხლი 1. კანონის სამართლებრივი საფუძვლები

ამ კანონის სამართლებრივი საფუძვლებია საქართველოს კონსტიტუცია, საერთაშორისო ხელშეკრულებები, `სურსათისა და თამბაქოს შესახებ`, პროდუქციის და მომსახურების სერტიფიკაციის შესახებ, `სტანდარტიზაციის შესახებ`, `მომხმარებელთა უფლებების დაცვის შესახებ` საქართველოს კანონები და სხვა საკანონმდებლო აქტები.

მუხლი 2. კანონის რეგულირების სფერო

1. კანონის რეგულირების სფეროა:

ა) ბიოლოგიური მეურნეობის დარგებისა და ბიოლოგიურ მეურნეობაში წარმოებული პროდუქტების (შემდგომში: ბიოპროდუქცია) წარმოებასთან, რეალიზაციასთან, ექსპორტთან, იმპორტთან, სერტიფიცირებასთან დაკავშირებული სამართლებრივი ურთიერთობები;

ბ) ბიოლოგიური სოფლის მეურნეობის სისტემის მდგომარეობა პროდუქციის წარმოებიდან ბაზარზე მიწოდებამდე;

გ) იმ ფიზიკური და იურიდიული პირების საქმიანობა, რომლებიც საქართველოს კანონმდებლობის თანახმად დაკავშირებულნი არიან ბიოპროდუქციის წარმოება-მიწოდების სფეროსთან, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ბიოპროდუქცია იწარმოება პირადი მოხმარებისათვის;

დ) ბიომეურნეობის კონტროლისა და სერტიფიცირების განმახორციელებელი სამსახურების აკრედიტაციისა და საქმიანობის პირობები;

მუხლი 3. კანონის მიზნები და ამოცანები

1. ამ კანონის მიზნებია:

ა) საქართველოში სოფლის მეურნეობის მდგრადი განვითარების ხელშეწყობა ბიოლოგიური მეურნეობის სექტორის ჩამოყალიბების გზით;

ბ) ნიადაგის ნაყოფიერების აღდგენისა და გაუმჯობესების ხელშეწყობა არასინთეზური სისტემებისა და ბუნებრივი სასუქების გამოყენებით;

გ) ბიოლოგიურად (ეკოლოგიურად) სუფთა პროდუქციის წარმოების, გადამუშავებისა და რეალიზაციის წესების დამუშავება;

დ) ბიოლოგიურად (ეკოლოგიურად) სუფთა პროდუქციის სერტიფიცირებისა და მონიტორინგის სისტემის ჩამოყალიბება;

ე) მცენარეთა და ცხოველთა მავნებლებისა და დაავადებების წინააღმდეგ ბიოლოგიური მეთოდების გამოყენების სტიმულირება;

ვ) ამ კანონის შესაბამისად სერტიფიცირებული და ეტიკეტირებული პროდუქციის არსებულ საერთაშორისო და მომავალში სახელმწიფო სტანდარტებთან შესაბამისობის მიღწევა;

ზ) ბიოპროდუქციით ბაზრის ხელშეწყობა და მის საფუძველზე მწარმოებელსა და მომხმარებელს შორის ურთიერთობის განმტკიცება;

თ) კულტურულ მცენარეთა და შინაურ (ან მოშინაურებულ) ცხოველთა გენოფონდის შენარჩუნება;

ი) ადგილობრივი მაღალხარისხოვანი პროდუქტების წარმოების გზით კვების მრეწველობის განვითარების ხელშეწყობა და მისი ექსპორტის სტიმულირება;

კ) ბიომრავალფეროვნების შენარჩუნება, როგორც კულტურულ, ასევე ბუნებრივ ლანდშაფტებში;

2. ამ კანონის ძირითადი ამოცანებია:

ა) სოფლის მეურნეობის პროდუქციის წარმოებისას გარემოს დაბინძურების თავიდან აცილება და ეკოსისტემების წონასწორობის შენარჩუნება;

ბ) ნიადაგის ნაყოფიერების ამაღლება;

გ) სოფლის მეურნეობის სისტემისა და გარემოს გენეტიკური მრავალფეროვნების შენარჩუნების ხელშეწყობა, რაც გულისხმობს კულტურული და ველური მცენარეების, ასევე შინაური და გარეული ცხოველების სასიცოცხლო პირობების შენარჩუნებას;

დ) ცხოველებისათვის ისეთი პირობების შექმნა, რომელიც არ ეწინააღმდეგება მათ ბუნებრივ განვითარებას;

ე) ბიოპროდუქციის წარმოებისას განახლებადი რესურსების გამოყენება;

მუხლი 4. კანონში გამოყენებული ძირითადი ტერმინები

ამ კანონში გამოყენებულ ტერმინებს აქვთ შემდეგი მნიშვნელობა:

ა) ბიოლოგიური მეურნეობა - სასოფლო-სამეურნეო ოპერაციების მოწესრიგებული სისტემა, რაც მოიცავს მეურნეობის დაგეგმვის, მართვისა და პროდუქციის წარმოების მეთოდებს, რომლებიც შეესაბამება ბიოლოგიური აგროწარმოების საერთაშორისო და სახელმწიფო სტანდარტებს, ხელს უწყობს ცოცხალ ორგანიზმებისა და გარემოს ისეთ ურთიერთდამოკიდებულებას, როდესაც შენარჩუნებულია ბუნებრივი წონასწორობა. ბიოლოგიური მეურნეობის სინონიმებია - ეკოლოგიური, ორგანული;

ბ) აგროწარმოება - სოფლის მეურნეობის საწარმოო საშუალებებისა და წარმოების პროცესების ერთიანი კომპლექსი;

გ) ბიოპროდუქცია - ბიოლოგიური სოფლის მეურნეობის პირობებში მოყვანილი და ბიოლოგიური მეთოდებით გადამამუშავებული სოფლის მეურნეობის პროდუქცია (ასევე მისი სინონიმები შეიძლება იყოს - ეკოპროდუქცია, ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქცია, ორგანული პროდუქცია);

დ) ბიოპროდუქციის წარმოება - ყველა ის საწარმოო პროცესი და მეთოდი, რომელიც მიმართულია სუფთა პროდუქციის (ბიოპროდუქციის) წარმოებისაკენ;

ე) მზა ეკოლოგიურად სუფთა პროდუქტი - პროდუქტი, რომელიც მიღებულია ბუნებრივი რესურსების სამრეწველო გადამამუშავებით;

ვ) ბიოლოგიური მეთოდები - პროდუქციის წარმოების ყველა ის მეთოდი, რომელიც მთლიანად გამორიცხავს სინთეზური საშუალებებით სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების წარმოებასა და გადამამუშავებას;

გ) ველურად მზარდი პროდუქცია - არაკულტივირებულ ფართობებზე არსებული პროდუქცია, რომლის საწარმოო პროცესში ადამიანის ჩარევა გამოიხატება მხოლოდ მოსავლის აღებით;

ზ) ეკოსისტემა - ცოცხალ ორგანიზმთა თანასამოგალობა და ის ფიზიკური გარემო, სადაც ისინი არიან დასახლებული;

ი) განახლებადი რესურსები - ბუნებრივი რესურსები, რომლებიც ხასიათდებიან თვითგანახლებით;

კ) ბიოლგერადირებადი მასალა - მასალა, რომლის ბუნებრივი დაშლის გზები (მექანიზმები) არსებობს ბუნებაში;

ლ) მეორადი გამოყენების მასალა (რეციკლირებადი) - მასალა ან ჭურჭელი, რომლის ხელმეორედ გამოყენება შესაძლებელია;

მ) სერტიფიცირების სისტემა - ბიოპროდუქციის წარმოების სტანდარტიზაციის სისტემის, ბიოპროდუქციის წარმოებაში ნებადართულ პრეპარატთა ნუსხის, სერტიფიცირების ორგანოსა და დამოუკიდებელ ინსპექტორთა აკრედიტაციის მოთხოვნებისა და პროცედურების ერთობლიობა;

ნ) კონვერსიული მეურნეობა - მეურნეობა, რომელიც უკვე იმართება ბიოლოგიური აგროწარმოების მეთოდებით, მაგრამ ჯერ არ არის აღიარებული სერტიფიცირების ორგანოს მიერ, როგორც ბიოლოგიური მეურნეობა

ო) გენური ინჟინერია - გენოლოგია, რომელიც საშუალებას იძლევა მოლეკულური ბიოლოგიის მეთოდით მცენარეული, ცხოველური, უჯრედული და სხვა ბიოლოგიური ორგანიზმების ისეთ მიღებას, რომელიც ვერ მიიღწევა ბუნებრივი სელექციით ან რეკომბინაციით.

პ) სინთეზური პესტიციდები - სინთეზური გზით მიღებული ნივთიერებები, რომელიც გამოიყენება სოფლის-მეურნეობაში მცენარეთა მავნებლების, დაავადებებისა და სარეველების წინააღმდეგ საბრძოლველად.

თავი II. ბიომეურნეობა მემცენარეობაში

მუხლი 5. ბიოპროდუქციის წარმოების პირობები

1. ბიოლოგიურ მეურნეობაში აუცილებელია დაცული იქნეს ყველა შესაძლო პირობა, რათა არ მოხდეს გარემოს დაზიანება.

2. ბიომეწარმე ვალდებულია დაიცავს ბიომეურნეობის წარმოებისათვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი ნორმები და წესები.

3. ბიოპროდუქციის წარმოებისათვის დაცული უნდა იყოს შემდეგი აუცილებელი პირობები:

ა) ნიადაგის გასაწმენდებლად გამოიყენებოდეს მხოლოდ ბიოლოგიური და არასინთეზური გზით მიღებული სასუქები, ასევე - ბუნებრივი გაუმდიდრებელი ფოსფორიანი და კალიუმიანი სასუქები, ამასთან, განიხილება უნდა ემსახურებოდეს ნიადაგის ბიოლოგიური აქტიურობის შენარჩუნებასა და ამაღლებას;

ბ) მოსავლის აღების შემდგომ არ უნდა მოხდეს მცენარეული ნარჩენების დაწვა ფართობის გასუფთავების მიზნით;

გ) საკვები პროდუქციის წარმოებისათვის წყლით სარგებლობა რეგულირდება `მელიორაციის შესახებ` საქართველოს კანონის შესაბამისად.

დ) სათესლე და სარგავი მასალის გამოყენა და გამოყენება უნდა ხდებოდეს ბიომეურნეობისათვის დადგენილი სტანდარტების შესაბამისად;

ე) მავნებლების, დაავადებების და სარეველებისაგან მცენარეთა დაცვა უნდა განხორციელდეს მხოლოდ აგროტექნიკური, მექანიკური, თერმული და ბიოლოგიური მეთოდებით და ბიომეურნეობისათვის ნებადართული პრეპარატების გამოყენებით;

ვ) თესლბრუნვების დანერგვის და დაცვის აუცილებლობა.

4. ბიოპროდუქციის წარმოებისას აკრძალულია:

ა) მცენარეთა დაცვისათვის სინთეზური პესტიციდების გამოყენება;

ბ) გენური ინჟინერიის მეთოდებით მიღებული კულტურებისა და პრეპარატების გამოყენება;

გ) ზრდის სინთეზური სტიმულატორების გამოყენება.

5. ბიოპროდუქციის წარმოებისას ნებადართული პრეპარატების ნუსხას აღგენს და საქართველოს შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროსთან შეთანხმებით ამტკიცებს საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტრო.

მუხლი 6. ბუნებრივი მცენარეული პროდუქციის გამოყენება ბიომეურნეობის პირობებში

1. ბუნებრივი პროდუქციის შეგროვებისას აუცილებელია, რომ პროდუქციის შეგროვებამ უარყოფითად არ უნდა იმოქმედოს ბიოსისგემებზე;

2. საზაფხულო საძოვრებად და სათიბებად უნდა შეირჩეს ველურად მოზარდი მცენარეებით დასახლებული ფართობები, რომლებიც არ მუშავდება ქიმიური პრეპარატებით.

თავი III. ბიომეურნეობა მცხოველეობაში

მუხლი 7. პირუტყვის შეძენა

პროდუქციული პირუტყვის შეძენა ნებადართულია მხოლოდ ბიოლოგიურ მეურნეობაში.

მუხლი 8. ბიომეურნეობის პირობებში ცხოველთა სამკურნალო

საშუალებების გამოყენება

1. ცხოველთა დაავადებების მკურნალობისას, უპირატესობა ენიჭება ბიოლოგიური მეთოდების გამოყენებას.

2. აკრძალულია გენური ინჟინერიის საშუალებით წარმოებული ვაქცინების გამოყენება.

თავი IV. ბიოპროდუქციის გადამამუშავების, შენახვის, გრანსპორტირებისა და შეფუთვის წესი

მუხლი 9. ბიოპროდუქციის გადამამუშავების, შენახვის და გრანსპორტირების პირობები

1. ბიოპროდუქციის გადამამუშავება, შენახვა და გრანსპორტირება უნდა ხდებოდეს ცალკე, სხვა პროდუქციისაგან გამოყოფილად.

2. აკრძალულია ბიოპროდუქციის შენახვა და გრანსპორტირება სხვა პროდუქციასთან ერთად, თუ ისინი არ არის ერთმანეთისაგან ფიზიკურად გაყოფილი და ნიშანდებული (ეტიკეტირებული).

3. გარემოს ობიექტების დაბინძურების თავიდან აცილების მიზნით, ბიოპროდუქციის გადამამუშავების, შენახვის და გრანსპორტირებისას მკაცრად უნდა იქნეს დაცული სანიტარიულ-ჰიგიენური წესები, ნორმები, ჰიგიენური ნორმატივები და გარემოს დაცვითი კანონმდებლობა.

მუხლი 10. ბიოპროდუქციის შეფუთვის წესი

ბიომეურნეობაში დასაშვებია მხოლოდ თანამედროვე ტექნოლოგიებით მიღებული, განახლებადი, მეორადი გამოყენების ან ბიოდეგრადირებადი შესაფუთი მასალის, შესანახი კონტეინერის ან ჭურჭლის გამოყენება, რომლებიც უზრუნველყოფენ გარემო ობიექტების დაბინძურების თავიდან აცილებას, გამოყენებული მასალები, კონტეინერები და ჭურჭელი უნდა აკმაყოფილებდეს სანიტარიულ-ჰიგიენური წესების, ნორმებისა და ჰიგიენური ნორმატივების მოთხოვნებს.

მუხლი 11. ბიოპროდუქციის გადამამუშავების, შენახვის, გრანსპორტირებისა და შეფუთვის სტანდარტები

ბიოპროდუქციის გადამამუშავება, შენახვა, შეფუთვა და გრანსპორტირება ხორციელდება საერთაშორისოდ აღიარებული და საქართველოში მოქმედი სტანდარტების, სანიტარიულ-ჰიგიენურ წესების, ნორმების და ჰიგიენური ნორმატივების მოთხოვნების დაცვით.

თავი V. ბიოპროდუქციის წარმოების კონტროლი, სერტიფიცირება და სახელმწიფო მუდამხედველობა

მუხლი 12. ბიომეურნეობის კონტროლი და სერტიფიცირება

1. ბიომეურნეობის კონტროლი და სერტიფიცირება ხორციელდება ამ კანონის შესაბამისად.
2. ბიოპროდუქციის წარმოების კონტროლსა და სერტიფიკაციის გაცემას ახორციელებს დამოუკიდებელი სერტიფიკაციის ორგანო, რომლის აკრედიტაციასაც ახდენს საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტრო, საქართველოს სტანდარტიზაციის, მეტროლოგიისა და სერტიფიკაციის სახელმწიფო ლეპარტამენტთან შეთანხმებით.
3. პროდუქცია შეიძლება იყოს ნიშანდებული (ეტიკეტირებული) როგორც ბიოპროდუქცია, მხოლოდ სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს მიერ აკრედიტებული დამოუკიდებელი სერტიფიკაციის ორგანოს მიერ გაცემული სერტიფიკაციის საფუძველზე.
4. სამინისტრო ყოველწლიურად აქვეყნებს აკრედიტებული დამოუკიდებელი სერტიფიკაციის ორგანოების ნუსხას, მათი დასახელებს, მისამართისა და რეგისტრაციის ნომრის მითითებით.

მუხლი 13. სერტიფიცირების ორგანოს აკრედიტაცია და სახელმწიფო ზედამხედველობა

1. საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს მიერ სერტიფიცირების ორგანოს აკრედიტაცია ხორციელდება საქართველოს კანონმდებლობით და ამ კანონით დადგენილი წესით.
2. აკრედიტაციაზე განაცხადის წარმდგენი ორგანიზაცია ვალდებულია:
 - ა) წარმოადგენდეს ორგანიზაციას, რომელშიც დასაქმებულ პირებს გააჩნიათ ბიოლოგიური აგროწარმოების სფეროში მუშაობის არანაკლებ სამი წლის გამოცდილება.
 - ბ) ამ კანონით დადგენილ ყველა სხვა ლოკუმენტებთან ერთად წარადგინოს მონაცემები მასთან დასაქმებულ ინსპექტორების შესახებ (კვალიფიკაცია, სამუშაო გამოცდილება და სხვა).
3. საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტრო, ზედამხედველობას ახორციელებს ბიომეურნეობის სერტიფიცირებასთან დაკავშირებული საქმიანობის კანონშესაბამისობას ახორციელებს სპეციალური საკონსულტაციო საბჭოს (შემდგომში; საკონსულტაციო საბჭო) მეშვეობით, რომლის შემადგენლობას ამკიცებს საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრი.
4. საკონსულტაციო საბჭო არის დარგის მაღალკვალიფიციური მეცნიერებითა და სპეციალისტებით დაკომპლექტებული სათათბირო ორგანო, რომელიც დარგის რეგულირებისათვის ახორციელებს შემდეგ საქმიანობას:
 - ა) სერტიფიცირების ორგანოსა და დამოუკიდებელი ინსპექტორის საქმიანობის სერტიფიცირების პროგრამასთან შესაბამისობას;
 - ბ) განიხილავს და წარმოადგენს რეკომენდაციებს, სამინისტროს მიერ საჭიროების შემთხვევაში გაცემული სერტიფიკაციის შესაბამისობის დადგენის მიზნით ჩატარებული შემოწმების თაობაზე;
 - გ) წარმოადგენს წინადადებებს სერტიფიცირების ორგანოს რაიმე დარღვევებზე, მათ შორის, სერტიფიკაციის ან მონაცემების არასწორად გამოყენების შემთხვევაში სერტიფიცირების ორგანოს აკრედიტაციის გაუქმების თაობაზე;
 - დ) წარმოადგენს წინადადებებს, ინარჩუნებს თუ არა ბიომეურნეობა (საწარმო) სერტიფიკაციით მინიჭებულ სტატუსს სერტიფიცირების ორგანოს აკრედიტაციის გაუქმების შემდეგ;

მუხლი 14. აკრედიტებული სერტიფიცირების ორგანოს უფლება - მოვალეობები

1. სერტიფიცირების ორგანოს, რომელიც აკრედიტებულია ამ კანონის შესაბამისად, უფლება აქვს:
 - ა) მიიღოს განაცხადი, განახორციელოს მეურნეობის, საწარმოს სერტიფიცირება და გასცეს შესაბამისი სერტიფიკატი ამ კანონის შესაბამისად;
 - ბ) შეიმუშაოს სერტიფიკაციის სისტემა და წესი, რომლებიც არ უნდა იყოს სახელმწიფო სერტიფიცირების სისტემასა და წესებზე ლიბერალური, აკმაყოფილებდეს საერთაშორისო სტანდარტებს და მოთხოვნებს;

2. სერტიფიცირების ორგანო ვალდებულია:

ა) წესრიგში იქონიოს სერტიფიცირების პროცედურების განსახორციელებელი დოკუმენტაცია, რომელიც ხელმისაწვდომი უნდა იყოს სახელმწიფო სამედამხედელო ორგანოსათვის - სამედამხედელო საბჭოსათვის;

ბ) შეიმუშაოს სერტიფიცირების საკუთარი პროგრამა და პროცედურების ჩაგარების ისეთი სისტემა, რომელიც შესაძლებელს გახდის პროდუქციის წარმოებისა და გადაამუშავების მთლიანი პროცესის შემოწმებას;

მუხლი 15. სერტიფიცირების წესი ბიოლოგიური აგროწარმოების პირობებში

1. ამ კანონით დადგენილი წესით ბიომეწარმებე სერტიფიკაციის გაცემა ხორციელდება ბიოლოგიური აგროწარმოების პროცესის შემოწმებით, რაც მოიცავს მთლიან ციკლს დაწყებული მიწის დამუშავებიდან დამთავრებული საბოლოო პროდუქტის მიღებით.

2. სერტიფიკაციის ორგანო თვალყურს ადევნებს ბიომეწარმის მიერ ბიოლოგიური აგროწარმოების წესების დაცვას და უზრუნველყოფს სერტიფიკაციის გაცემას მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ პროდუქციის წარმოების პირობები შესაბამისობაშია ამ კანონის მოთხოვნებთან.

თავი VI. ბიოპროდუქციის რეალიზაციის, იმპორტისა და ექსპორტის პირობები

მუხლი 16. იმპორტირებული ბიოპროდუქციის რეალიზაციის პირობები

1. იმპორტირებული პროდუქცია შეიძლება ჩაითვალოს ბიოპროდუქციად თუ იგი იწარმოება ისეთ ქვეყანაში, სადაც ბიომეურნე არის შესაბამისი სამსახურის კონტროლის ქვეშ;

2. ბიოპროდუქციას თან უნდა ახლდეს იმპორტიორი ქვეყნის სერტიფიკაციის ორგანოს მიერ გაცემული სერტიფიკატი, რომელიც წარმოადგენს საჯარო ინფორმაციას.

3. საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტრო ყოველ წელიწადს გამოსცემს იმ უცხოური სერტიფიკაციის ორგანოების სიას, რომლებიც ოფიციალურად აღიარებული არიან საქართველოს კანონმდებლობისა და საერთაშორისო შეთანხმებების შესაბამისად.

4. თუ საქართველოში სარეალიზაციოდ განკუთვნილი იმპორტული ბიოპროდუქციის სერტიფიკატი არ არის აღიარებული საქართველოში, მაშინ იმპორტიორის მოთხოვნის საფუძველზე, სამინისტრო ახდენს იმპორტიორი ქვეყნის სერტიფიცირების ორგანოს აღიარებას საერთაშორისო კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

5. განაცხადი იმპორტირებული ბიოპროდუქციის შემოგანის შესახებ უნდა წარედგინოს სამინისტროს.

მუხლი 18. ბიოპროდუქციის წარმოება და ექსპორტი

1. ქვეყნის შიგნით რეალიზაციისათვის ან ექსპორტის მიზნით ბიოპროდუქციის წარმოება უნდა შეესაბამებოდეს საქართველოს კანონმდებლობითა და ამ კანონით დადგენილ ყველა მოთხოვნას.

2. ბიოპროდუქციის ეტიკეტზე ან სარეკლამო მასალაზე ვრცელდება `რეკლამის შესახებ` საქართველოს კანონით გათვალისწინებული მოთხოვნები.

3. ბიოპროდუქციის ექსპორტირებისას მკაცრად უნდა იყოს დაცული მისი წარმოების, შეფუთვისა და გრანსპორტირების შიდა და საერთაშორისო ხელშეკრულებებით, შეთანხმებებით და რეგლამენტებით დადგენილი წესები.

თავი VII. ბიოპროდუქციის ეტიკეტირების სისტემა

მუხლი 19. ბიოპროდუქციის ეტიკეტი

1. ბიოპროდუქციას უნდა ახლდეს ეტიკეტი, რომელიც უნდა შეიცავდეს შემდეგ ინფორმაციას:

ა) სერტიფიკაციის ორგანოს სამარკო ნიშანს, წარწერას `პროდუქცია ბიოლოგიური მეურნეობიდან`;

ბ) ბიოპროლუქციის სახელწოდებას, სახეობისა და კლასიფიკაციის დასახელებას, დამზადების ადგილს, თარიღს, შენახვის ვადას;

გ) ბიოპროლუქციის მასისა და მოცულობის მაჩვენებლებს;

დ) ბიოპროლუქციის შემადგენლობის ჩამონათვალს;

ე) ბიოპროლუქციის მწარმოებლის დასახელებასა და იურიდიულ მისამართს.

2. ექსპორტისათვის განკუთვნილი ბიოპროლუქციის ეტიკეტზე უნდა იყოს წარწერა: "დამზადებულია საქართველოში."

3. ბიოპროლუქციის ეტიკეტზე გამოყენებული აღნიშვნები უნდა იყოს შესრულებული სახელმწიფო ენაზე, ან, სახელმწიფო ენასთან ერთად, ერთ-ერთ უცხო ენაზე.

4. ბიოპროლუქციის ეტიკეტზე გამოსაყენებელი ტექსტი ქართული სალიტერატურო ენის ნორმათა დაცვის მიზნით, წინასწარ უნდა იყოს შეთანხმებული საქართველოს ენის სახელმწიფო პალატასთან.

5. დაუშვებელია პროლუქციის ეტიკეტზე რეკლამის შესახებ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული შეუსაბამო ინფორმაციის აღნიშვნა.

თავი VIII. კანონის დარღვევისათვის პასუხისმგებლობის წესი

მუხლი 20. პასუხისმგებლობა ამ კანონის მოთხოვნების დარღვევისათვის

ამ კანონის მოთხოვნათა დარღვევისათვის პასუხისმგებლობა განისაზღვრება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

თავი IX. გარდამავალი და დასკვნითი დებულებანი

მუხლი 21. კანონის ამოქმედებასთან დაკავშირებით მისაღები კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტები

1. ამ კანონის ამოქმედებასთან დაკავშირებით, მისი ამოქმედებიდან არაუგვიანეს ექვსი თვისა საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტრო, სტანდარტიზაციის, მეტროლოგიისა და სერტიფიკაციის სახელმწიფო ლეპარტამენტთან შეთანხმებით, შეიმუშავენ და გამოსცემს შემდეგ ბრძანებებს:

ა) სერტიფიცირების ორგანოების აკრედიტაციის მოთხოვნებს და პროცედურის აღწერას;

ბ) ცხოველური და მცენარეული წარმოშობის პროლუქციისადმი ძირითად მოთხოვნებს, წარმოების პირობებს, დამზადების წესებსა და ტექნოლოგიურ რეგლამენტებს;

გ) ბიოლოგიური პროლუქციის წარმოების, გადამამუშავების, შენახვის, შეფუთვის პროცესში ნებადართულ და რეკომენდირებულ ნივთიერებათა ნუსხას.

2. ამ კანონის ამოქმედებასთან დაკავშირებით, მისი ამოქმედებიდან არაუგვიანეს ექვსი თვისა, საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტრო კანონმდებლობით დადგენილი წესით შეიმუშავენ და საქართველოს სტანდარტიზაციის, მეტროლოგიისა და სერტიფიკაციის სახელმწიფო ლეპარტამენტში დასამტკიცებლად წარადგენს ბიოლოგიური აგროწარმოების, გადამამუშავების და ეტიკეტირების სტანდარტებს;

3. საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის მინისტრმა ამ კანონის მიღებიდან ოთხ თვის ვადაში გამოსცეს ბრძანება აუცილებელი ვაჭიანაციისა და მოოტექნიკური ღონისძიებების ჩატარების წესის შესახებ."

მუხლი 22. კანონის ამოქმედება

ეს კანონი ამოქმედდეს გამოქვეყნებიდან მე-15 დღეს.